

China Since World War II
Michael V. Leshar
Lucent Books, 2008

چین از جنگ جهانی دوم به بعد

مایکل وی. آزرکان

ترجمه رضا علیزاده

ISBN 978-964-11-1111-1
9 789641 111111

فهرست

- ۶..... رویدادهای مهم در تاریخ چین پس از جنگ جهانی دوم
- ۹..... پیشگفتار: انقلاب ادامه‌دار چین
- ۱۵..... ۱. فتح چین به دست کمونیست‌ها.
- ۲۹..... ۲. چین به کشوری کمونیست تبدیل می‌شود.
- ۴۳..... ۳. تبدیل چین به قدرت نظامی و سیاسی
- ۵۷..... ۴. ادامه انقلاب چین.
- ۶۹..... ۵. ادامه جنگ قدرت.
- ۸۳..... ۶. هدایت چین به سمت و سویی جدید به دست دنگ شیائوپینگ
- ۹۷..... ۷. چین امروز: غول اقتصادی ناآرام.
- ۱۱۱..... یادداشت‌ها
- ۱۱۹..... واژگان.
- ۱۲۱..... برای مطالعه بیشتر تر
- ۱۲۳..... نمایه.

انقلاب ادامه‌دار چین

انقلاب‌ها دو نوع عمده دارند. یکی انقلابی است که از نیروی قهرآمیز برای به دست گرفتن کنترل سیاسی یک کشور استفاده می‌کند. اما انقلاب همچنین می‌تواند وقتی روی دهد که رهبران سیاسی یک ملت تغییراتی عمده و بنیادی در اقتصاد یا قوانین اجتماعی کشور به وجود آورند. از پایان جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۴۵ به بعد مجموعه‌ای از این دو گونه انقلاب چهره چین را به طرز اساسی متحول کرده است. مهم‌ترین انقلاب، پیروزی حزب کمونیست چین در یک جنگ داخلی طولانی و خونین برای به دست گرفتن کنترل سیاسی چین بود.

مائو تسه‌تونگ مهم‌ترین رهبر نظامی و سیاسی بود که در پیروزی حزب کمونیست و تأسیس جمهوری خلق چین در اول اکتبر ۱۹۴۹ نقش داشت. در طول سه دهه بعد مائو از قدرت دیکتاتوری خود استفاده کرد تا انقلاب‌های دیگری را به پرجمعیت‌ترین کشور جهان تحمیل کند. مائو در ژانویه ۱۹۵۸ اهمیت زنده نگه داشتن روح انقلاب را چنین توضیح داد: «ادامه دادن انقلاب. انقلاب‌های ما یکی بعد از دیگری از راه می‌رسند. انقلاب‌های [ما] مثل نبرد هستند. بعد از پیروزی [در یک انقلاب] باید بی‌درنگ وظیفه دیگری را پیش رو قرار دهیم. به این ترتیب کادرها [مقامات حکومت و حزب] و توده‌ها برای همیشه پر از شور انقلابی خواهند بود.»^(۱)

انقلاب‌ها برای تغییر دادن چین بعد از مرگ مائو در سال ۱۹۷۶ همچنان ادامه پیدا کرد، چون رهبرانی مثل دنګ شیائوپینگ ترویج تغییرات بنیادی در ساختارهای اقتصادی و سیاسی و اجتماعی چین را ادامه دادند. برخی از انقلاب‌هایی که مائو و دیگر رهبران شروع کردند به کژراهه رفت و آسیب فراوان به بار آورد. اما در مجموع این انقلاب‌ها باعث بهبود وضع زندگی مردم شد و به چین کمک کرد تا به یکی از قدرتمندترین کشورهای جهان تبدیل شود.

انقلاب کمونیستی

در سال ۱۹۴۹ از مائو پرسیدند برای بهتر کردن وضع زندگی جمعیت ۵۵۰ میلیون نفری کشورش چه خواهد کرد. جواب مائو ساده بود: «ما چطور تغییر خواهیم کرد؟ کشور را باید ویران کرد و از نو ساخت.»^(۲) مائو با تبدیل کردن نظام سیاسی و اقتصادی چین به حکومت

مائو تسه‌تونگ چین را با عوض کردن نظام‌های سیاسی و اقتصادی آن متحول کرد.

کمونیستی، نوعی از حکومت توتالیتریستی که دولت به منتهای درجه بر شهروندانش اعمال قدرت می‌کند، این کشور را تغییر داد.

کمونیسم همچنین نوعی نظام اقتصادی است که در آن دولت و نه افراد مالکیت و اختیار زمین‌ها و بنگاه‌های اقتصادی و صنایع را در دست دارد. اساسی‌ترین تغییرات اقتصادی در روستاهایی اتفاق افتاد که هشتاد درصد مردم چین در آن‌جا زندگی می‌کردند. کمونیست‌ها زمین را از افراد ثروتمند گرفتند و در میان خانواده‌های فقیر توزیع کردند تا آن‌ها بتوانند به مقدار کافی غذا برای سیر کردن خودشان تولید کنند. س.ک. یانگ جامعه‌شناس ادعا می‌کند این تغییر تاریخی بود: «اصلاحات ارضی یکی از جدی‌ترین وقایع در تاریخ چین بود. وقتی کل فرایند اصلاحات برای مردم به پایان رسید، حدود هفتصد میلیون مو [بیش از صد میلیون آکر] زمین میان سیصد میلیون دهقان بی‌زمین یا کم‌زمین توزیع شده بود.»^(۳)

